

FJÄRDE VECKAN I ADVENT

MÅNDAG DEN 19 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Dom 13:2-7, 24-25a

I Sorga levde en man av daniternas släkt vid namn Manoa. Hans hustru var ofruktsam och hade inte fött några barn. Men Herrens ängel uppenbarade sig för hustrun och sade till henne: »Se, du är ofruktsam och har inte fött några barn, men du skall bli havande och föda en son. Ta dig nu till vara, så att du inte dricker vin eller starka drycker, inte heller äter något orent. Ty se, du skall bli havande och föda en son, på vars huvud ingen rakkniv skall komma, ty gossen skall vara en Guds nasir allt ifrån moderlivet. Och han skall göra en början till att rädda Israel ur filistéernas hand.«

Då gick hustrun in och talade om detta för sin man och sade: »En gudsman kom till mig. Han såg ut som en Guds ängel, mycket fruktansvärd. Jag frågade honom inte varifrån han var, och sitt namn lät han mig inte veta. Och han sade till mig: 'Se, du skall bli havande och föda en son. Drick nu inte vin eller starka drycker och ät inte något orent, ty gossen skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död.' »

Därefter födde hans hustru en son och gav honom namnet Simson. Och gossen växte upp, och Herren välsignade honom. Och Herrens Ande började att verka på honom, medan han var i Dans läger mellan Sorga och Estaol.

Responsoriepsalm

Ps 71:3-4a, 5-6b, 16-17 (R. 8a)

R. Låt min mun vara full av ditt lov.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Jag skall frambära Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

V. O Jesse telning, du som står som ett banér för folken,
inför dig tiger konungar i förundran,
dig tillhör alla jordens folk.
Kom till vår frälsning, träd fram i glans,
o Herre, dröj inte.

Evangelium

Luk 1:5–25

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

Sakarias sade till ängeln: »Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren.« Ängeln svarade honom: »Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.«

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut, kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem. Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv: »Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Dom 13:2–7, 24–25a

Det fanns en man i Sóra som var av danitisk släkt och hette Manóach. Hans hustru var ofruktsam och hade inga barn. Herrens ängel visade sig för henne och sade: ”Du är ofruktsam och har inga barn, men du kommer att bli havande och föda en son. Var noga med att inte dricka vin eller starka drycker och att inte äta någonting orent. Du skall bli ha-

vande och föda en son. Ingen rakkniv får någonsin vidröra hans huvud. Pojken skall vara en Guds nasir redan från moderlivet. Med honom inleds Israels befrielse från filisteerna.”

Kvinnan gick till sin man och berättade: ”Det kom en gudsman till mig, han såg ut som Guds ängel och fyllde mig med bävan. Jag frågade inte varifrån han kom, och han talade inte om vad han hette. Han sade: Du kommer att bli havande och föda en son. Du får inte dricka vin eller starka drycker och inte äta någonting orent. Pojken skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död.”

Kvinnan födde en son och gav honom namnet Simson. Pojken växte upp, och Herren välsignade honom. Herrens ande började ansätta honom vid Dans läger, mellan Sóra och Eshtaól.

Responsoriepsalm

Ps 71:3–4a, 5–6b, 16–17 (R. 8a)

R. Låt min mun vara full av ditt lov.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly.

Ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.

Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.

Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Jag skall frambara Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

V. O Jishajs telning,
du står som ett banér för folken,
inför dig skall härskarna förstummas,
till dig skall folken vända sig i bön.
Kom och befria oss, dröj inte längre.

Evangelium

Luk 1:5–25

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren.

En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna

skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick.

Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: "Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett."

Sakarias sade till ängeln: "Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren." Ängeln svarade honom: "Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne."

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut, kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem.

Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv: "Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor."

TISDAG DEN 20 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Jes 7:10-14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud - du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.«

Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålmod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1-6 (R. jfr 10)

R. Herren kommer. Han är ärans konung.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte vänder sin själ till lögn. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

V. O Davids nyckel, du spiran i Israels hus,
du öppnar, och ingen kan tillsluta,
du tillsluter, och ingen kan öppna.
Kom och led ut de fånga ur fångelse,
dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härskas över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Jes 7:10–14

Herren sade till Achas: "Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden." Men Achas svarade: "Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov."

Då sade Jesaja: "Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga? Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El, 'Gud med oss'.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–6 (R. jfr 10)

R. Herren kommer, han är ärans konung.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar och som inte svär falskt. R.

Han skall få välsignelse av Herren
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

V. O Davids nyckel,
du spira över Israels hus,
när du öppnar kan ingen stänga,
när du stänger kan ingen öppna.
Kom och för de kuvade ut ur fängelset,
dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig." Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda.

Då sade ängeln till henne: "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut."

Maria sade till ängeln: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft nå-gon man." Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud." Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

ONSDAG DEN 21 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Höga V 2:8-14

Hör, där är min vän!
Ja, där kommer han,
springande över bergen,
hoppande fram på höjderna.
Lik en gasell är min vän eller lik en ung hjort.
Se, nu står han där bakom vår vägg,
han blickar in genom fönstret, han skådar genom gallret.
Min vän börjar tala, han säger till mig:
Stå upp, min älskade, du min sköna, och kom hitut.
Ty se, vintern är förbi,
regntiden är förliden och har gått sin kos.
Blommorna visar sig på marken,
tiden har kommit, då vinträden skärs,
och turturduvan låter höra sin röst i vårt land.
Fikonträdets frukter börjar mogna,
vinträden står redan i blom, de sprider sin doft.
Stå upp, min älskade, min sköna, och kom hitut.
Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle,
låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst,
ty din röst är så ljuv, och ditt ansikte är så vackert.

Nedanstående läsning kan läsas istället för Höga V 2:8-14.

Läsning

Sef 3:14-18a

Jubla, du dotter Sion,
höj glädjerop, du Israel.
Var glad och fröjda dig av allt hjärta,
du dotter Jerusalem.
Herren har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.
Herren, som bor i dig, är Israels konung,
du behöver ej mer frukta något ont.
På den tiden skall det sägas till Jerusalem:
»Frukta inte, Sion, låt ej modet falla.
Herren, din Gud, bor i dig,
en hjälte som kan frälsa.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.«

Responsoriepsalm

Ps 33:2-3, 11-12, 20-21 (R. 3a)

R. Sjung en ny sång till Herrens ära.

Tacka Herren till lyrans klang,
 lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
 spela skönt med jubelklang. R.

Herrens råd består för evigt,
 hans planer från släkte till släkte.
Saligt är det folk vars Gud är Herren,
 det folk som han har utvalt till sin arvedel. R.

Vår själ väntar efter Herren,
 han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
 vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:
kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:39-45

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Höga V 2:8-14

Hör, min vän kommer!
Där är han,
han springer över bergen,
dansar fram över höjderna.
Min vän är lik en gasell,
lik en ung hjort.
Där står han vid vår gavel,

spanar genom fönstret, tittar in genom gallret.
Min vän säger till mig:
Kom, min älskade,
min vackra flicka, kom ut! Vintern är över,
regntiden är förbi.
Marken täcks av blommor, sångens tid är inne, turturduvan hörs i vårt land.
Fikonträdet får kart, vinstocken går i doftande blom.
Kom, min älskade,
min vackra flicka, kom ut!
Min duva bland bergets klyftor, i klipphyllans gömsle,
låt mig se dig,
låt mig höra din röst!
Din röst är ljuv, din gestalt så skön.

Nedanstående läsning kan läsas i stället för Höga V 2:8-14.

Läsning

Sef 3:14-18a

Jubla, dotter Sion,
ropa ut din glädje, Israel!
Gläd dig, dotter Jerusalem,
fröjda dig av hela ditt hjärta!
Herren har upphävt domen över dig
och undanröjt dina fiender.
Herren, Israels konung, bor hos dig.
Du har ingenting mer att frukta.
Den dagen skall Jerusalem få höra:
"Sion, var inte rädd,
låt inte händerna sjunka i missmod.
Herren, din Gud, bor hos dig,
hjälten och räddaren.
Han jublar av glädje över dig
i sin översvallande kärlek."
Högt skall de fröjda sig över dig,
de som sörjer, fjärran från tempelfesterna.

Responsoriepsalm

Ps 33:2-3, 11-12, 20-21 (R. 3a)

R. Sjung en ny sång till Herrens ära.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herrens råd består för evigt,

hans hjärtas tankar från släkte till släkte.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Soluppgång,
du avglans av det eviga ljuset,
rättfärdighetens sol,
kom och lys med ditt ljus
för dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:39–45

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: "Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse."

TORSDAG DEN 22 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

1 Sam 1:24–28

Hanna tog med sig Samuel till Silo tillsammans med tre tjurar, en efa mjöl och en lägel vin. Så förde hon honom in i Herrens hus i Silo. Men gossen var ännu helt ung. Och de slaktade tjuren och förde så gossen fram till Eli. Och hon sade: »Hör mig, min herre. Så sant du lever, min herre, jag är den kvinna som stod här bredvid dig och bad till Herren. Om denne gosse bad jag. Nu har Herren gett mig vad jag bad honom om. Därför vill också jag nu ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever, skall han vara given åt Herren.« Och de tillbad där Herren.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1, 4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste ta lega för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

V. O jordens Konung, du folkens längtan,
du hörnsten som bryter ned skiljemurarna
och gör allt till ett:
kom och rädda människan, som du danat av jorden.

Evangelium

Luk 1:46–56

Vid den tiden sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,

och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos Elisabet omkring tre månader och återvände sedan hem.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

1 Sam 1:24–28

Hanna och Elkána förde Samuel till Shílo. De hade med sig en treårig tjur, en säck mjöl och en lägel vin. Så fördes pojken till Herrens hus i Shílo, han var med dem när de trädde fram inför Herren. Fadern offrade det slaktoffer som han varje år brukade frambära åt Herren. Sedan förde han fram pojken och offrade tjuren.

Hanna, pojkens mor, tog honom med sig till Eli och sade: "Hör på mig, herre. Så sant du lever, herre, jag är den kvinna som stod här hos dig och bad till Herren. Det var om detta barn jag bad, och Herren har gett mig vad jag bad honom om. Nu vill jag i min tur ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever skall han tillhöra honom."

Därefter tillbad de Herren i Shílo.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1, 4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste slava för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer. R.

Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort.
Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån. R.

Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp.
Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

V. O folkens Konung,
världens längtan,
du hörnsten som gör de båda folken till ett,
kom och rädda människan
som du danat av markens stoft.

Evangelium

Luk 1:46–56

Vid den tiden sade Maria:
”Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt.”

Maria stannade hos Elisabet omkring tre månader och återvände sedan hem.

FREDAG DEN 23 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Mal 3:1–4; 4:5–6

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot. Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Se, jag skall sända till er profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till deras fäder, för att jag inte, när jag kommer, skall slå landet med tillspillogivning.

Responsoriepsalm

Ps 25:4b-5b, 8-10, 14 (R. jfr Luk 21:28)

R. Vår befrielse är nära.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja

V. O Immanuel, vår Konung med den nya lagen,
du frälsare som folken längtat efter:
kom och fräls oss, Herre, vår Gud.

Evangelium

Luk 1:57-66

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Mal 3:1-4; 4:5-6

Se, jag sänder min budbärare, han skall bana väg för mig. Plötsligt skall han komma till sitt tempel, den härskare som ni ber om, den förbundets budbärare som ni begär. Se, han kommer, säger Herren Sebaot. Men vem kan uthärda dagen då han kommer? Vem kan bestå när han visar sig?

Han är som smältarens eld, som tvättarnas lut, han sätter sig ner likt den som smälter och renar silver. Han skall rena leviterna och luttra dem som guld och silver, så att de kan bära fram offergåvor åt Herren på det rätta sättet. Då skall Judas och Jerusalems offergåvor behaga Herren som i forna dagar, i gången tid.

Se, jag sänder profeten Elia till er innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna, så att jag inte viger landet åt förintelse då jag kommer.

Responsoriepsalm

Ps 25:4b–5b, 8–10, 14 (R. jfr Luk 21:28)

R. Vår befrielse är nära.

Herre, visa mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja

V. O Immanuel,
vår Konung, vår domare,
du folkens hopp och allas frälsare,
kom och rädda oss, Herre, vår Gud.

Evangelium

Luk 1:57–66

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladde sig med henne.

På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: "Nej, han skall heta Johannes." De sade till henne: "Det finns ingen i din släkt som bär det namnet." Och de gjorde tecken åt fadern att låta

dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: "Johannes är hans namn", och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud.

Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

LÖRDAG DEN 24 DECEMBER

Vid morgonmässan

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

2 Sam 7:1-5, 8b-12, 14a, 16

Då nu kungen satt i sitt hus, sedan Herren hade låtit honom få ro runt omkring för alla hans fiender, sade han till profeten Natan: »Se, jag bor i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.« Natan sade till kungen: »Nåväl, gör allt vad du har i sinnet, ty Herren är med dig.« Men om natten kom Herrens ord till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Från betesmarken, där du följde fåren, har jag hämtat dig, för att du skulle bli en furste över mitt folk Israel. Och jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig. Och jag vill göra dig ett namn så stort som de störstas namn på jorden. Jag skall bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det, så att det får bo kvar där utan att vidare bli oroat. Orättfärdiga människor skall inte mer förtrycka det, som det skedde förr i tiden och som det har varit allt från den tid då jag förordnade domare över mitt folk Israel. Och jag skall låta dig få ro för alla dina fiender. Så förkunnar nu Herren för dig, att Herren skall bygga ett hus åt dig. När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:
kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:67-79

Vid den tiden fylldes Johannes far, Sakarias, av helig ande och talade profetiska ord:

»Välsignad är Herren, Israels Gud,
som besöker sitt folk och ger det frihet.
Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender
och alla som hatar oss.
Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar.
Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för deras synder
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.
Han skall komma ner till oss från höjden,
en soluppgång för dem som är i mörkret
och i dödens skugga,
och styra våra fötter in på fredens väg.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

2 Sam 7:1-5, 8b-12, 14a, 16

Kung David hade nu inrättat sig i sitt hus, och Herren hade låtit honom få ro för alla fiender runt omkring. Då sade han till profeten Natan: "Här bor jag i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält." Natan svarade: "Gör det du tänker, Herren är med dig."

Samma natt kom Herrens ord till Natan: "Gå till min tjänare David och säg honom:

Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk, över Israel. Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden, och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förtryckas av onda människor som tidigare, som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, du skall få leva i fred för alla dina fiender.

Nu kungör Herren att han skall bygga dig ett hus, ett kungahus. Och då dina dagar är till ända och du vilar hos dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en som du själv har avlat, efterträda dig, och jag skall trygga hans kungavälde. Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla.”

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Om Herrens nåd vill jag evigt sjunga.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

”Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.” R.

Halleluja

V. O Soluppgång,
du avglans av det eviga ljuset,
rättfärdighetens sol,
kom och lys med ditt ljus
för dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:67-79

Vid den tiden fylldes Johannes far, Sakarias, av helig ande och talade profetiska ord:
”Välsignad är Herren, Israels Gud,
som besöker sitt folk och ger det frihet.
Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,

så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender
och från alla dem som hatar oss.
Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom
i alla våra dagar.
Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för deras synder
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.
Han skall komma ner till oss från höjden,
en soluppgång för dem som är i mörkret
och i dödens skugga,
och styra våra fötter in på fredens väg.”

JULTIDEN

Julaftons kväll

Nedanstående läsningar används i mässa som firas på kvällen den 24 december i anslutning till Juldagens första vesper.

Första läsningen

Jes 62:1-5

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tiga,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
Du skall inte längre kallas »den övergivna«,
ditt land inte längre kallas »den förskjutna«,
utan du skall heta »hon som jag har kär«
och ditt land »den äkta makan«.
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.

Som när en ung man äktar en flicka,
så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,
och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 16–17, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

»Jag slöt ett förbund med min utvalde,
min tjänare David gav jag min ed:
Din ätt skall bestå för evigt,
för alla tider befäster jag din tron.« R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet. R.

»Han skall säga: Du är min fader,
min Gud och min räddande klippa.
För evigt skall jag visa honom nåd,
mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Apg 13:16–17, 22–25

När Paulus var i synagogan i Antiochia i Pisidien, reste han sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån.

Senare upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.' »

Halleluja

V. I morgon skall synden plånas ut från jorden,
och världens frälsare skall råda över oss.

Evangelium

Matt 1:1–25

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David,

som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob,
Jakob till Juda och hans bröder,
Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar,
Peres till Hesron, Hesron till Ram,
Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon,
Nachshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rachav,
Boas till Oved, vars mor var Rut,
Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,
Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia,
Avia till Asa, Asa till Joshafat,
Joshafat till Joram, Joram till Ussia,
Ussia till Jotam, Jotam till Achas,
Achas till Hiskia, Hiskia till Manasse,
Manasse till Amon, Amon till Josia
och Josia till Jojakin och hans bröder,
vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel,
Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud,
Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,
Asor till Sadok, Sadok till Akim,
Akim till Elihud, Elihud till Elasar,
Elasar till Mattan, Mattan till Jakob
och Jakob till Josef, Marias man;
av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–25

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

25 december

JULDAGEN - KRISTI FÖDELSE

Högtid

Julnattens mässa

Första läsningen

Jes 9:2–7

Det folk som vandrar i mörkret
ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkrets land
strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga,
du gör glädjen stor.
De gläds inför dig
som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.
Oket som tyngde dem,
stången på deras axlar,
förtryckarens piska
bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.
Stöveln som bars i striden
och manteln som fläckats av blod,
allt detta skall brännas, förtäras av eld.
Ty ett barn har fötts,
en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar,

och detta är hans namn:
Allvis härskare,
Gudomlig hjälte,
Evig fader,
Fredsfurste.
Väldet skall bli stort,
fredens välsignelser utan gräns
för Davids tron och hans rike.
Det skall befastas och hållas vid makt
med rätt och rättfärdighet
nu och för evigt.
Herren Sebaots lidelse
skall göra detta.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 11-13 (R. jfr Luk 2:11)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 663. När den läses används följande text:

R. I dag är en frälsare född åt oss. Han är Messias, Herren.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
 sjung till Herrens ära, hela världen!
Sjung till Herrens ära, prisa hans namn,
 ropa ut hans seger dag efter dag! R.

Förkunna hans ära bland folken,
 bland alla människor hans under! R.

Må himlen fröjdas och jorden jubla,
 havet brusa och allt det rymmer,
 marken och allt den bär må glädja sig. R.

Då skall alla träd i skogen jubla
 inför Herren – se, han kommer,
 se, han kommer för att råda över jorden,
råda rättvist över världen,
 råda trofast över folken. R.

Andra läsningen

Tit 2:11-14

Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständig, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

Halleluja

Luk 2:10-11

V. Jag bär bud till er om en stor glädje:
i dag har en frälsare fötts åt er, han är Messias, Herren.

Evangelium

Luk 2:1-14

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivnas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgat.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.« Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

»Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.«

Julottans mässa

Första läsningen

Jes 62:11-12

Herren förkunnar över hela jorden:
Säg till dotter Sion:
Se, din räddare kommer.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.
De skall kallas »det heliga folket«,
»de som Herren befriat«,
och du skall heta »den man söker sig till«,
»staden som aldrig blir övergiven«.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 6, 11-12

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 664. När den läses används följande text:

R. I dag har ett ljus gått upp över oss:

Herren, Frälsaren, är född.

Herren är konung! Må jorden jubla,
de fjärran kusterna glädja sig.
Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk. R.

Ljus bryter fram för de rättfärdiga
och glädje för de redbara.
Ni rättfärdiga, gläd er över Herren
och prisa hans heliga namn. R.

Andra läsningen

Tit 3:4-7

När Guds, vår frälsares, godhet och kärlek till människorna blev uppenbara räddade han oss – inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig – och han gjorde det med det bad som återföder och förnyar genom den helige Ande. Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har han låtit Anden strömma över oss, för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.

Halleluja

Luk 2:14

V. Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.

Evangelium

Luk 2:15-20

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.« De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Juldagens mässa

Första läsningen

Jes 52:7-10

Härligt är att höra budbärarens steg
när han kommer över bergen,
han som bär bud om seger,
som ropar ut goda nyheter,
bär bud om räddning
och säger till Sion: »Din Gud är konung!«

Hör, dina väktare ropar och jublar.
Med egna ögon ser de
hur Herren vänder åter till Sion.
Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner,
Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem.
Herren visar sin makt och helighet inför alla folk,
hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. jfr 3c)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 665**. När den läses används följande text:*

R. Herren kommer, och hela världen får skåda frälsningen.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.
Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång!
Sjung till lyra för Herren,
låt lyrans strängar klinga!
Blås i trumpeter och horn,
hylla konungen, Herren! R.

Andra läsningen

Heb 1:1–6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Joh 1:1-18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Själv var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 1:1-5, 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

